

چند هندوانه با یک دست

«مستوران»

دبیران چه گفته‌اند؟

روزنامه هفت صبح: «[حمیدرضا] آذرنگ اشرافی کامل بر موقعیت کاراکتر داشته و نقش لیث را طوری ارائه کرده است که به دل مخاطب می‌نشیند. بیننده حس و حال درونی او را درک می‌کند و پی به نگرانی پدرا نه‌اش می‌برد؛ بی آن که بازیگر ذره‌ای زور اضافه بزند و متوسل به رفتارهای اغراق‌آمیز شود. از بازیگری که سال‌ها روی صحنه تئاتر با نقش‌های مختلف دست‌وپنجه نرم کرده، جز این توقع نمی‌رود. نکته مهم‌تر این که کاراکتر لیث هیچ نسبیتی با تجربه‌های قبلی این بازیگر ندارد.»

مهدی موسوی تبار (روزنامه فرهیختگان): «بدون مرز بودن زمان و مکان هر چند در نگاه اول می‌تواند یک نقطه قوت باشد اما در عمل، نداشتن محدودیت و مرز باعث شده چهار چوب مشخصی برای مخاطب ترسیم نشود و او با یک فضای لایتنهای روبه‌رو شود. اگر فضاسازی صحیح، بعضی بازی‌های استاندارد مانند حمیدرضا آذرنگ و نازنین فراهانی و استفاده صحیح از افسانه‌ها و داستان‌های ایرانی را نقاط قوت این سریال بدانیم اما دیالوگ‌ها و زبان مشوش و بلا تکلیف «مستوران» مهم‌ترین ضعف آشکار آن است. نیاز به ساختن سریال‌های تاریخی با استفاده از داستان‌های ایرانی حتماً در سال‌های اخیر احساس شده و از این جهت باید از ساخت فصل‌های تازه «مستوران» حمایت کرد و راه را برای دیگری که می‌خواهند در این حوزه فعالیت کنند هموار کرد، اما این راه نیاز به اصلاحاتی در فرم و محتوا دارد. یادمان نرفته سریال‌هایی مانند «هشت‌بهشت»، «سلطان و شبان» و «روزی‌روزی» با استفاده از ویژگی‌هایی مانند قصه‌گویی، انتخاب صحیح بازیگران و همچنین زبان متناسب با دوره تاریخی با توجه به زبان مقصد چگونه توانستند موفق شوند و مخاطبان زیادی را پای تلویزیون بنشانند و اصطلاحاً خیابان خلوت کن شوند. «مستوران» به دلیل استفاده از عنصر فانتزی یا همان رئالیسم جادویی با آثاری که اسامی‌شان را آوردیم متفاوت است و حتماً رفتن به چنین فضایی، شجاعت و جسارت می‌خواهد و برای ارتباط با مخاطبان نیاز به گذشت زمان دارد، اما به طور کلی باید از ساخته شدن سریال‌های تاریخی در بستر شبکه‌های تلویزیونی و شبکه نمایش خانگی حمایت کرد و به لطف ادبیات غنی ایرانی، مشکلی از بابت اتمام چنین منابعی هم نداریم. هر چند «مستوران» یک گام روبه‌جلو در سریال‌های تاریخی و احترام به شعور و چشم مخاطب است اما نباید به لکنت زبان و همچنین آشفتگی‌هایی که به اسم نوآوری در سریال دیده می‌شود بی تفاوت بود؛ لکنتی که مانع ارتباط صحیح با مخاطب می‌شود.»

هادی مؤمنیان (خبرگزاری فارس): «برخی دیالوگ‌نویسی آن را نقد کرده و نوشته‌اند که

وقتی گنجینه‌ای
عظیم از حکایات
و قصه‌های ایرانی
داریم که جایش
فقط در حافظه
اندیشمندان و
ادیبان و قفسه‌های
کتابخانه‌هاست
و قالبی تصویری
برای جایگیری‌اش
در حافظه جمعی
نیافته‌ایم، آن وقت
است که ساخت
سریالی مانند
«مستوران» حکم طلا
پیدا می‌کند

«مستوران» مجموعه‌ای تاریخی است که به سفارش سازمان هنری رسانه‌ای اوج و به کارگردانی مسعود آب‌پرور و سیدجمال سیدحاتمی ساخته شده است. حمیدرضا آذرنگ، نازنین فراهانی، بیژن بنفشه‌خواه، رؤیا میرعلمی، رایعه اسکویی، یدالله شادمانی، قربان نجفی، جواد انصافی، صفا آقاجانی، علی دهکردی و اسدالله یکتا از جمله بازیگران این مجموعه هستند. این مجموعه در ۲۶ قسمت و برای پخش از شبکه اول سیما ساخته شد.

«مستوران» روایت گر ماجراهایی تلفیقی از داستان‌های کهن ایرانی مانند «هزارویک شب»، «کشکول»، «گلستان» و «شاهنامه» است که در جایی در ایران حدود پانصد سال پیش، در شهری به نام زابل جان رخ می‌دهد. «مستوران» با ماجرای دزدیده شدن کودکی به اسم لطفعلی آغاز می‌شود. این دزدی مرموز در یکی از روزهایی که کاروان شادی به شهر رسیده توسط یکی از افراد قبیله‌ای به نام قبیله وحشیان انجام می‌شود. لطفعلی پسر لیث عطار و لطیفه خاتون است. پدر و مادر برای پیدا کردن فرزند با اتفاق‌های عجیبی روبه‌رو می‌شوند. آن‌ها به دنبال راهی هستند تا به هر قیمت کودکشان را بیابند، اما موانع زیادی بر سر راهشان خواهد بود.